

Úmysly mší svatých od 23. dubna do 6. května 2018

P - proboštský kostel Nanebevzetí Panny Marie

K – klášterní kostel sv. Kateřiny

Ranní mše sv.: Ne 9.30 hodin, Po 7.30 hodin

Večerní mše sv.: Út – Pá 18 hodin, So 17 hodin, Ne 18 hodin

Po 23. 4.	P	Za více víry v rodinách	Po 30. 4.	P	Za ř rodiče a prarodiče z obou stran
Út 24. 4.	K	Za ř rodiče Barákovy, jejich rodiče, sourozence a dceru Zdeňku	Út 1. 5.	K	Za duše v očistci
St 25. 4.	P	Za ř členy rodiny Kořínkovy a Galovy	St 2. 5.	P	Za ř sestry Studničkovy
Čt 26. 4.		P 8.00 !!! Za naše zemřelé	Čt 3. 5.	K	Na poděkování za všechny dary
Pá 27. 4.	P	Za ř členy rodiny Parákovy a Zásmětovy	Pá 4. 5.	P	Za rodiče a jejich nenarozené děti
So 28. 4.	P	Za kněze a nová kněžská povolání	So 5. 5.	P	Za ř Františka Průchu a jeho rodinu
Ne 29. 4. 5. neděle velikonoční		P: Za farnosti K: Za ř Stanislava Krejču, jeho rodinu a za ř z rodiny Krejčovy a Šterclovy	Ne 6. 5. 6. neděle velikonoční		P: Za farnosti K: Za náš národ a za dar víry

Pro vnitřní potřebu vydává Římskokatolická farnost – proboštství Jindřichův

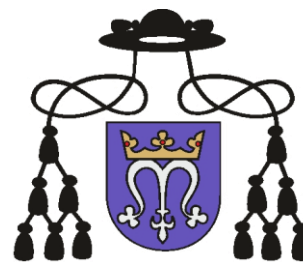
Hradec, Kostelní 74/I, 377 01 Jindřichův Hradec ☎ 728 995 603,

mail: prokop.ivo@dicb.cz

Redakce: P. Ivo Prokop, paní Eva Hejdomá, pan Karel Bajer st.

Redakce si vyhrazuje právo na úpravu a krácení zaslaných příspěvků.

Uzávěrka příštího čísla je ve středu 2. 5. 2018.

ACTA PRAEPOSITURAE NOVODOMENSIS

9 / 2018

XXIII. ročník

Zpravodaj Římskokatolické farnosti - proboštství v Jindřichově Hradci

22. dubna 2018

Sláva na výsostech Bohu a vstupní modlitba

Katecheze papeže Františka na gen. audienci 10. 1. 2018, aula Pavla VI.

Draží bratři a sestry, dobrý den!

V cyklu katechezí o eucharistické bohoslužbě jsme viděli, že úkon kajícího nám pomáhá odstranit vlastní domýšlivost a předstoupit před Boha takoví, jací opravdu jsme, s vědomím, že jsme hříšníci a v naději na odpuštění. Právě ze setkání lidské bídy a božského smilování se rodí vděčnost, kterou vyjadřuje chvalozpěv „Gloria“, »velmi starý a úctyhodný hymnus. Tímto chvalozpěvem církev, shromážděná v Duchu Svatém, oslavuje a prosí Boha Otce a Beránka« (*Všeobecné pokyny k Římskému misálu*, 53). Začátek tohoto chvalozpěvu – *Sláva na výsostech Bohu* – je převzat ze zpěvu andělů při Ježíšově narození v Betlémě. Je to radostná zvěst o objetí nebe a země. Tento zpěv zahrnuje také nás, kteří jsme usebráni v modlitbě: „Sláva na výsostech Bohu a pokoj lidem dobré vůle.“

Po zpěvu *Gloria* anebo, pokud se nezpívá, hned po úkonu kajícího následuje zvláštní forma modlitby nazvaná „vstupní“, jež vyjadřuje povahu právě slavené bohoslužby v závislosti na dnu a liturgické době (srov. *tamt.*, 54). Výzvou „modleme se“ kněz vybízí lid ke společné usebranosti v mlčení, aby si všichni uvědomili, že stojí před tváří Boží a v duchu si připravili své prosby (srov. *tamt.*, 54). Kněz řekne „modleme se“ a každý mlčky myslí na to, oč chce v modlitbě prosit.

Mlčení není pouhá absence mluvy, nýbrž připravenost naslouchat jiným hlasům, tedy hlasu našeho srdce a především hlasu Ducha svatého. V liturgii závisí povaha posvátného ztišení na tom, o kterou část mše jde: »při úkonu kajícího a po výzvě k modlitbě se jednotlivci v duchu usebírají; po čtení nebo homilii krátce rozjímají o tom, co slyšeli; po přijímání pak ve svém srdci chválí Boha a modlí se« (*tamt.* 45). Mlčení před vstupní modlitbou tedy napomáhá k usebrání a přemýšlení o tom, proč jsme tam. Proto je důležité naslouchat vlastnímu nitru, abychom jej pak otevřeli Pánu. Možná, že za sebou máme dny námah, radosti či bolesti a chceme to říci Pánu, dovolat se Jeho pomoci a prosit Jej, aby nám byl nablízku; máme příbuzné a přátele, kteří jsou nemocní anebo procházejí těžkými zkouškami, a toužíme svěřit Bohu osudy církve a světa. Tomu slouží krátké mlčení před tím, než kněz shrne úmysly všech a nahlas jejich jménem pronese společnou modlitbu, která uzavírá vstupní obřady, tedy právě vstupní modlitbu zahrnující jednotlivé úmysly. Vřele doporučuji kněžím, aby tuto chvíli mlčení dodržovali a nespěchali, protože jinak nám hrozí, že se bezděčně připravíme o usebranost duše.

Kněz pronáší tuto pobídku a vstupní modlitbu s rozpjatýma rukama, tedy v postoji modlitby, který si osvojili křesťané již v prvních stoletích, jak dosvědčují fresky římských katakomb, a napodobili tak Krista s rukama rozpjatýma na dřevu kříže. Kristus je Tím, kdo se modlí, i modlitbou zároveň! V Ukřižovaném rozpoznáváme Kněze, který vzdává bohumilou poctu Bohu synovskou poslušností.

V Římském obřadu jsou modlitby stručné, ale jejich význam je hutný. Vracet se k rozjímání nad jejich texty také mimo mši nám může pomoci chápat, jak se obracet k Bohu, oč prosit a jaká slova užívat. Kéž se liturgie pro nás všechny stává pravou školou modlitby.

Přeložil Milan Glaser, převzato z www.radiovaticana.cz

VÝDEJNA SAMARITÁN

Farní charita Jindřichův Hradec již několik let poskytuje v rámci fakultativních činností - **Nouzový šatník a Potravinovou pomoc**. Ve snaze zlepšit poskytované služby došlo k rozšíření prostor. Nově se od 24. 4. 2018 provizorně otevírá VÝDEJNA SAMARITÁN, která se nachází v přízemí budovy MZe, ve kterém FChJH sídlí. Výdejnu budou moci využít osoby, které se ocitly v materiální nouzi. Výdej je umožněn ve **středu, čtvrtek a pátek od 9 do 11 hodin**. Pravidla pro výdej zůstávají stejná jako v předchozích měsících. Rádi bychom tuto pomoc rozšířili o výdejnu nouzového ošacení.

Z matrik zemřelých je možno zjistit, že v první polovině 20. století někteří důchodci vypomáhali i v duchovní správě a to tak, že navštěvovali nemocné, zpovídali je, donášeli jim Tělo Páně a udělovali svátost pomazání nemocných. Ti schopnější si mohli i trochu přivydělat, když v kostele Nejsvětější Trojice nebo v kostele sv. Václava zahajovali pohřební obřady, pak v krátkém pohřebním průvodu po hřbitově došli k vykopanému hrobu a pohřeb zakončili obřadem s uložením rakve do země.

Posledním knězem – důchodcem byl zdejší rodák (*1890) P. Emanuel Třebický, který na rozdíl ode všech svých předchůdců doplatil na zlovní materialistického komunistického režimu. Byl knězem pražské arcidiecéze, farářem u kostela sv. Prokopa v Praze – Braníku. V roce 1961, ve věku 71 let, odešel do důchodu a vrátil se do Jindřichova Hradce. Nikdo nepředpokládal, že když v Praze měl bez problémů státní souhlas k duchovenské činnosti, takže v Jihočeském kraji tomu bude jinak. A bylo. Krajský církevní tajemník Leo Drozdek mu souhlas nedal. P. Třebický tak mohl sloužit mši svatou pouze v liduprázdném zamčeném proboštském chrámu. Byla to typická ukázka trápení i starých „neškodných“ kněží ze strany satanem posedlého církevního tajemníka. Teprve, když v letech 1968-69 se uvolnil dozor státu nad církvemi, bylo dovoleno P. Třebickému veřejně vykonávat kněžskou službu a vypomáhat v duchovní správě. Jenže se mu postupně zhoršoval zrak natolik, že už sám nebyl soběstačným. V roce 1975 se proto přestěhoval do Kněžského domova v Senohrabech a tak v tomto roce také skončil poslední kněz – důchodce v Jindřichově Hradci. Zemřel v Senohrabech 7. 3. 1980 ve věku 90ti let a 63 let svého kněžství a pochován byl, stejně, jako jeho předchůdci kněží – důchodci, na hřbitově v Jindřichově Hradci.

Všichni výše uvedení kněží – důchodci poznali, že život každého člověka, kněze nevyjímaje, zejména ve vyšším věku, není lehký, obsahuje mnoho radostí, ale také obtížnější životní situace. Jistě všem těmto důchodcům přejeme a modlíme se, aby po mnoha letech kněžské služby na vinici Páně se všichni vrátili do Otcova domu a tak byli spravedlivě oceněni za svoji pastorační službu, jejímž cílem bylo a stále je, přivádět lidi k Bohu, Těžko si dovedeme představit, kolik zemřelých kněží leží na zdejších hřbitovech, protože většinu jejich hrobů již nikdo nezná. To je osud kněží, když v důsledku celibátu nemají vlastní potomky. O jejich hroby by se měla starat farnost a za zemřelé kněze by se měli modlit farníci. „Odpočinutí věčné, dej jim, Pane a světlo věčné ať jim svítí. Ať odpočívají v pokoji!“

zpracoval Karel Bajar

Pro informaci uvedeme jen některé roky a počet kněží – důchodců, kteří v tom kterém roce v J. Hradci žili:

1789 – 6 1790 – 6 1792 – 10 1794 – 9 1797 – 10

1800 – 9 1805 – 7

Mezi výše uvedenými jsou také někteří zdejší staří bývalí členové jezuitského řádu, zrušeného v roce 1773.

1810 – 5 1815 – 3 1820 – 3 1825 – 4 1830 – 3

1840 – 7 1845 – 5 1850 – 6 1855 – 6 1860 – 3

1865 – 3 1870 – 4 1876 - 4 1880 – 5 1884 – 7

1890 – 4 1895 – 5 1901 – 4 1909 – 4 1915 – 4

1920 – 4 1933 – 5 1940 – 5 1950 – 2 1960 – 0

1965 – 1 1975 – 1 1980 – 0

Výše, jen v číslech uvedení kněží - důchodci, se do Jindřichova Hradce nastěhovali buď jako „čilí staříci“, nebo lidé v různém stupni „sešlosti věkem“.

Někteří byli zdejšími rodáky, někteří ne, podobně, někteří byli kněžími českobudějovické diecéze, někteří pražské, anebo i rakouských diecézí. Téměř všichni měli nějaká kněžská vyznamenání, jako „čestný konsistorní rada“, nebo „čestný biskupský notář“, „osobní děkan“, někteří měli vyznamenání také od rakouského císařského dvora, některý byl doktorem teologie, dva byli čestnými kanovníky českobudějovické kapituly, jeden byl kněz Rytířského řádu křížovníků s červenou hvězdou, jeden měl titul monsignore.

Tolik kněží na jednom místě mohlo přinášet různé komplikace. Je třeba si uvědomit, že dříve bylo dovoleno celebrovat mši svatou pouze na oltáři v kostele. Pokud kněz – důchodce již nebyl schopen do kostela dojít, nemohl mši svatou celebrovat. A také až do liturgické reformy, vyvolané II. vatikánským koncilem, neexistovala koncelebrace mše svaté, každý kněz ji tedy musel denně sloužit samostatně: probošt, kaplani, katecheti i kněží – důchodci. Ještě štěstí, že v proboštském chrámu máme tolik oltářů. Představeným všech kněží žijících v Jindřichově Hradci byl městský vikář, což byl pan probošt, který také koordinoval, jak budou denně celebrovány mše svaté ve farním kostele Nanebevzetí Panny Marie, jak budou celebrovány v nemocniční kapli Panny Marie u sester Boromejek a v kapli sv. Cyrila a Metoděje v sirotčinci u Školských sester de Notre Dame. O bohoslužby u františkánů se nestaral.

Sháníme proto v tuto chvíli především dárce, kteří by mohli darovat:

- Stojany na šaty
- Ramínka na oblečení

Farní charita Jindřichův Hradec i nadále přijímá zachovalé:

- oblečení, obuv (nedostatkovým zbožím je pánské oblečení a obuv)
- ložní prádlo, ručníky
- trvanlivé potraviny
- předměty pro vybavení domácnosti (nádobí,...)
- dětské kočárky, hračky, autosedačky...

Děkujeme, že nám pomáháte pomáhat.

Farní charita Jindřichův Hradec

Z liturgického kalendáře:

Nedělní cyklus čtení B

Neděle **22. 4.** – **4. neděle velikonoční (den modliteb za povolání k duchovnímu stavu)**

Pondělí **23. 4.** – **svátek sv. Vojtěcha, biskupa a mučedníka**

Úterý 24. 4. – památka sv. Jiří, mučedníka

Středa 25. 4. – svátek sv. Marka, evangelisty

Neděle **29. 4.** – **5. neděle velikonoční**

Pondělí 30. 4. – památka sv. Zikmunda, mučedníka

Úterý 1. 5. – památka sv. Josefa dělníka

Středa 2. 5. – památka sv. Atanáše, biskupa a učitele církve

Čtvrtek 3. 5. – svátek sv. Filipa a Jakuba, apoštolů

Pátek 4. 5. – 1. pátek v měsíci, den úcty k Nejsvětějšímu Srdci Ježíšovu

Neděle **6. 5.** – **6. neděle velikonoční**

Oznámení:

Nepřítomnost P. Gumenického

Od pondělí 23. dubna do čtvrtka 3. května bude čerpat P. Jozef Gumenický dovolenou a nebude přítomen ve farnostech. Páteční společenství mládeže 27.4. tudíž odpadá, stejně jako příprava mladších bířmovanců ve čtvrtek 3.5.

Uložení ostatků kardinála Berana v Praze

Přímý přenos poutní mše svaté (sv. Vojtěcha) z katedrály sv. Víta, Václava a Vojtěcha v Praze, spojené s uložením ostatků pražského arcibiskupa Josefa kardinála Berana do hrobu v katedrále, se uskuteční na Televizi NOE v pondělí 23. 4. od 17.30 hodin. Doporučujeme tento přenos shlédnout a tak se v duchu připojit ke všem poutníkům, oslavit svatého Vojtěcha a uctít památku kardinála Berana.

Setkání františkánského společenství

Setkání se uskuteční v úterý 24. dubna od 15.30 hod. u paní Fajmanové v Novákově ulici. Mši sv. v klášteře od 18.00 hod. bude sloužit otec Eliáš z řádu františkánů.

Mše sv. 26. dubna

Ve čtvrtek 26. dubna bude mše sv. mimořádně sloužena v proboštském kostele a to od 8.00 hod. Večerní adorace ani mše sv. v klášterním kostele nebude. Důvodem je účast P. Prokopa na zasedání liturgické komise na biskupství v odpoledních hodinách.

Májové pobožnosti

V měsíci květnu se konají pobožnosti ke cti Matky Boží vždy po večerní mši sv., kdy se pomodlíme loretánské litanie a antifony k Panně Marii.

Výročí kněžského svěcení

Ve středu 2. května uplyne 20 let, co zdejší rodák P. Mgr. Petr Plášil, nyní řádný farář a okrskový vikář v Prachaticích, přijal v českobudějovické katedrále kněžské svěcení a pak 9. 5. 1998 měl v proboštském chrámu v Jindřichově Hradci svoji první mši svatou. Blahopřejeme mu a prosíme, ať mu Pán žehná a pomáhá v jeho pastoraci!

Za situace, kdy kněží bylo nadbytek, vždyť každoročně bylo vysvěceno okolo 35 nových mladých kněží, nepřicházelo v úvahu, že by někdo ze starších kněží nějak

„přesluhovat“, jak se to děje nyní. Páni faráři byli penzionováni ve věku okolo 65 let, ti méně zdraví ještě dříve, aby na farářích uvolnili místo dalším. Jistě, existovaly výjimky. Diecézní biskup, páni kanovníci katedrální kapituly a faráři významných farností, jako třeba infulované prelatury v Českém Krumlově, infulovaného proboštsství v Jindřichově Hradci, děkanství při českobudějovické katedrále (zde byl farářem kanovník), měli své posty na doživotí, pokud sami dříve se jich nevzdali. Jistě existovaly i další výjimky, vždyť např. zdejší kaplan-senior P. Josef Štěpán Claudius zemřel v činné službě ve věku 80 let, když před tím zde nepřetržitě byl 56 let kaplanem a proto patřil tak nějak k „inventáři“ proboštsství.

Penzionovaným farářům na běžných farářích zbývaly asi tři možnosti.

1) Bylo pravidlem, že penzionovaný farář musel uvolnit byt svému nástupci. Tím nástupcem buď byl starší kněz, který požádal o přeložení ze své dosavadní farnosti, kde se mu nelíbilo, anebo nějaký kaplan s víceletou praxí, který složil farářské zkoušky. Pokud byla budova fary dost velká a pokud nový farář s tím souhlasil, pak ten penzionovaný sám (nebo se svojí hospodyní) se přestěhoval na faře na nějaký „výminek“. Mohl se přestěhovat i do nějakého jiného domu v obci. Řešení, že nový i penzionovaný farář zůstali v jedné farnosti, však nebývalo dobré, neboť i kněží jsou hříšní lidé a bývalý farář někdy nežil v úplném ústraní, ale mezi farníky kritizoval svého nástupce. Byly však také mnohé případy, kdy oba kněží si výborně rozuměli a vzájemně si pomáhali, takže penzionovaný farář v klidu dožil ve farnosti, kde všechny znal.

2) Druhou možností bylo, že penzionovaný farář odešel do nějakého ženského kláštera, kde po materiální stránce bylo o něho do smrti postaráno. Byla to taková náhrada za neexistující nějaký kněžský domov.

3) Třetí možností bylo, že penzionovaný kněz se vrátil do svého rodiště, zde třeba v domě, kde se narodil, dosud žil některý z jeho sourozenců nebo jejich děti a on se k nim na dožití nastěhoval. Též bylo možné, že už před pensionováním si farář našetřil peníze a v nějakém hezkém městě si koupil domek, který se pak stal jeho novým domovem. S ním tam mohla přijít i jeho dosavadní hospodyně, která mu vedla domácnost.

A nyní se dostáváme k tématu tohoto pojednání, totiž ke kněžím – důchodcům v Jindřichově Hradci. Jednalo se o ty, kteří využili výše popsanou třetí možnost, a nebylo jich málo. Až na jednu výjimku nebudeme je zde jednotlivě jmenovat, to by byl jen seznam nám dnes asi již nic neříkajících jmen (známe je).

Mše svatá se zaměřením pro rodiny s dětmi

V neděli 6. května se v proboštském kostele uskuteční opět mše sv. se zaměřením pro rodiny s dětmi. Hudební doprovod zajistí Schóla JH.

Den modliteb za pronásledované křesťany

Tento den připadá každoročně na 6. neděli velikonoční, letos na neděli 6. května. Modlíme se za sestry a bratry, kteří věří v Krista, za což jsou pronásledováni a trpí násilím. Ať jim Bůh daruje odvahu k věrnosti evangeliu a posiluje je v jejich víře!

Divadlo Víti Marčíka - Mystérium světla

Římskokatolická farnost a Evangelický sbor Strmilov zvou na představení Divadla Víti Marčíka s názvem Mystérium světla (pašije podle Jana a tajemství vzkříšení), které se uskuteční v pátek 4. května v 18 hod. ve strmilovském kostele sv. Jiljí. Možnost zakoupení vstupenek i v kanceláři proboštsví. Cena 100 Kč, na místě v den představení 120 Kč.

Víkendové setkání mládeže ve Strmilově

Deštenské společenství mládeže spolu s kaplanem pro mládež JH vikariátu zvou mladé lidi na další víkendové setkání mládeže, které se uskuteční od pátku 4. května do neděle 6. května, tentokrát na faře ve Strmilově. Začínáme představením Divadla Víti Marčíka v pátek v 18 hodin. Hostem sobotního večera bude P. doc. Michal Kaplánek SDB a přiblíží téma blízkící se biskupské synody o mládeži, víře a rozlišování povolání. Je možné přijet i jenom na sobotní večer. Spacák, karimatku, případně i sportovně-pracovní oblečení s sebou. Doporučený příspěvek 200 Kč na víkend + vstupné na divadelní představení.

Bližší informace na www.facebook.com/destenskespolecenvimladeze

Příprava na biřmování

Setkání starších biřmovanců s P. Prokopem se koná v sobotu 5. května od 18.15 hod. Jak již bylo výše uvedeno, setkání mladších biřmovanců s P. Gumenickým se ve čtvrtek 3. května nekoná, doporučujeme jim však účast na víkendovém setkání mládeže (a především na sobotním večerním programu) ve Strmilově 4. - 6. května.

Diecézní pouť

Letošní diecézní pouť se bude konat v Sušici v sobotu 9. 6. 2018. Bližší informace o programu naleznete na plakátech v kostelích. S předstihem jsme již objednali autobus pro společné putování a prosíme zájemce, aby se zapsali do připravené

listiny v sakristii, případně na stolku vedle farního zpravodaje, nebo u paní Evy Hejdové.

Mládežníkům nabízí P. Gumenický možnost společné cesty vlakem již v předvečer hlavní pouti, tedy v pátek 8. 6. 2018, kdy je pro ně v Sušici připraven program. Bližší informace o odjezdu uveřejníme v dostatečném předstihu.

Kněží – duchodci v Jindřichově Hradci

Posledně jsme si připomněli kněze – rodáky z Jindřichova Hradce, kteří zde zahajovali svůj kněžský život, nyní se zaměříme na kněze – duchodce, kteří v Jindřichově Hradci svůj kněžský život dokončovali. Bohužel, údaje o nich z dob, kdy jindřichohradecká farnost patřila do pražské arcidiecéze (před 19. stoletím) nejsou dostupné.

Po personální stránce to v naší českobudějovické diecézi vypadalo v 19. a ještě v první polovině 20. století úplně jinak než nyní. Kněží bylo přímo nadbytek. Posuďte sami: jestliže v roce 1885 se diecéze skládala ze 423 beneficií (far) a diecézních kněží bylo 720, tak na jednu faru v průměru připadalo 1,77 kněží, za 10 let to bylo ještě více. V roce 1895 bylo beneficií 424 a diecézních kněží 798, tedy v průměru 1,88 kněze na jednu faru. V roce 1902 bylo far 426 a diecézních kněží 851, což činí v průměru 1,99, tedy téměř 2 kněze na jednu farnost. Pravdou ovšem je, že katecheté, kteří jsou jistě také počítáni mezi diecézní kněze, vyučovali na školách pouze náboženství a o duchovní správu farností se nestarali, na druhé straně však někteří řeholní kněží (např. premonstráti v Milevsku nebo cisterciáci ve Vyšším Brodě) nežili jen v klášteře, ale také na farách diecéze, kde se starali o duchovní správu.

My už si vůbec nedovedeme představit, že by byl přítomen kněz na faře například v Blažejově, Číměři, Člunku, Horní Pěně, Hůrkách, Jarošově nad Nežárkou, Kostelní Radouň, Lodhěřově, Roseči a denně zde za účasti věřících sloužil mši svatou, v neděli kázal, zpovídal, uděloval svátosti, učil náboženství, nebo že by pan farář s kaplanem třeba bydleli na faře a pastoračně působili ve Starém Městě pod Landštejnem, ve Strmilově, v Kunžaku, v Deštné, v Kardašově Řečici, Stráži nad Nežárkou a že jindřichohradeckou farnost by spravoval pan probošt nebo administrátor se třemi kaplany a nikdo by z nich nedojížděl do žádných jiných farností.

Mše svatá se zaměřením pro rodiny s dětmi

V neděli 6. května se v proboštském kostele uskuteční opět mše sv. se zaměřením pro rodiny s dětmi. Hudební doprovod zajistí Schóla JH.

Den modliteb za pronásledované křesťany

Tento den připadá každoročně na 6. neděli velikonoční, letos na neděli 6. května. Modlíme se za sestry a bratry, kteří věří v Krista, za což jsou pronásledováni a trpí násilím. Ať jim Bůh daruje odvahu k věrnosti evangeliu a posiluje je v jejich víře!

Divadlo Víti Marčíka - Mystérium světla

Římskokatolická farnost a Evangelický sbor Strmilov zvou na představení Divadla Víti Marčíka s názvem Mystérium světla (pašije podle Jana a tajemství vzkříšení), které se uskuteční v pátek 4. května v 18 hod. ve strmilovském kostele sv. Jiljí. Možnost zakoupení vstupenek i v kanceláři proboštsví. Cena 100 Kč, na místě v den představení 120 Kč.

Víkendové setkání mládeže ve Strmilově

Deštenské společenství mládeže spolu s kaplanem pro mládež JH vikariátu zvou mladé lidi na další víkendové setkání mládeže, které se uskuteční od pátku 4. května do neděle 6. května, tentokrát na faře ve Strmilově. Začínáme představením Divadla Víti Marčíka v pátek v 18 hodin. Hostem sobotního večera bude P. doc. Michal Kaplánek SDB a přiblíží téma blízkící se biskupské synody o mládeži, víře a rozlišování povolání. Je možné přijet i jenom na sobotní večer. Spacák, karimatku, případně i sportovně-pracovní oblečení s sebou. Doporučený příspěvek 200 Kč na víkend + vstupné na divadelní představení.

Bližší informace na www.facebook.com/destenskespolecenstvimpladeze

Příprava na biřmování

Setkání starších biřmovanců s P. Prokopem se koná v sobotu 5. května od 18.15 hod. Jak již bylo výše uvedeno, setkání mladších biřmovanců s P. Gumenickým se ve čtvrtek 3. května nekoná, doporučujeme jim však účast na víkendovém setkání mládeže (a především na sobotním večerním programu) ve Strmilově 4. - 6. května.

Diecézní pouť

Letošní diecézní pouť se bude konat v Sušici v sobotu 9. 6. 2018. Bližší informace o programu naleznete na plakátech v kostelích. S předstihem jsme již objednali autobus pro společné putování a prosíme zájemce, aby se zapsali do připravené

listiny v sakristii, případně na stolku vedle farního zpravodaje, nebo u paní Evy Hejdové.

Mládežníkům nabízí P. Gumenický možnost společné cesty vlakem již v předvečer hlavní pouti, tedy v pátek 8. 6. 2018, kdy je pro ně v Sušici připraven program. Bližší informace o odjezdu uveřejníme v dostatečném předstihu.

Kněží – důchodci v Jindřichově Hradci

Posledně jsme si připomněli kněze – rodáky z Jindřichova Hradce, kteří zde zahajovali svůj kněžský život, nyní se zaměříme na kněze – důchodce, kteří v Jindřichově Hradci svůj kněžský život dokončovali. Bohužel, údaje o nich z dob, kdy jindřichohradecká farnost patřila do pražské arcidiecéze (před 19. stoletím) nejsou dostupné.

Po personální stránce to v naší českobudějovické diecézi vypadalo v 19. a ještě v první polovině 20. století úplně jinak než nyní. Kněží bylo přímo nadbytek. Posuďte sami: jestliže v roce 1885 se diecéze skládala ze 423 beneficií (far) a diecézních kněží bylo 720, tak na jednu faru v průměru připadalo 1,77 kněží, za 10 let to bylo ještě více. V roce 1895 bylo beneficií 424 a diecézních kněží 798, tedy v průměru 1,88 kněze na jednu faru. V roce 1902 bylo far 426 a diecézních kněží 851, což činí v průměru 1,99, tedy téměř 2 kněze na jednu farnost. Pravdou ovšem je, že katecheté, kteří jsou jistě také počítáni mezi diecézní kněze, vyučovali na školách pouze náboženství a o duchovní správu farností se nestarali, na druhé straně však někteří řeholní kněží (např. premonstráti v Milevsku nebo cisterciáci ve Vyšším Brodě) nežili jen v klášteře, ale také na farách diecéze, kde se starali o duchovní správu.

My už si vůbec nedovedeme představit, že by byl přítomen kněz na faře například v Blažejově, Číměři, Člunku, Horní Pěně, Hůrkách, Jarošově nad Nežárkou, Kostelní Radouň, Lodhěřově, Roseči a denně zde za účasti věřících sloužil mši svatou, v neděli kázal, zpovídal, uděloval svátosti, učil náboženství, nebo že by pan farář s kaplanem třeba bydleli na faře a pastoračně působili ve Starém Městě pod Landštejnem, ve Strmilově, v Kunžaku, v Deštné, v Kardašově Řečici, Stráži nad Nežárkou a že jindřichohradeckou farnost by spravoval pan probošt nebo administrátor se třemi kaplany a nikdo by z nich nedojížděl do žádných jiných farností.